

være ikke ere saa aldeles upartiske. Ligesom der allerede er foreslaaet flere Bestemmelser for at sikre en større Upartiskhed under Valghandlingen, saaledes troe vi, at det kunde være ønskeligt ogsaa at faae et saadant Tillæg til Valgloven. Det er beklageligt, at der overhovedet ved Valg kan fremkomme personlige Beskyldninger, men det er nu engang Noget, der ikke kan undgaaes; og det vilde være høist utilbørligt, naar der ikke skulde være givet Den, imod hvem saadanne Beskyldninger bleve rettede, Ret til at forsvare sig. Naar en Candidat f. Ex. er ny i en Kreds, ville saadanne Beskyldninger i det rette Dieblik maaskee i høi Grad svække den Tillid, som Valgerne ellers vilde have vist ham, og skulde han da ikke have Ret til at forsvare sig, vilde det let kunne komme til at udøve en aldeles ugrundet Indflydelse paa Valget. Det kan være vanskeligt bagester ret at faae oplyst, hvorledes Ordene ere faldne, men det er endnu vanskeligere at afgjøre, hvilken Indflydelse de kunne have havt paa den store Valgermasse. Det er Noget, som jo desværre heller ikke er ukendt ved vore Valghandlinger; jeg kan som Exempel derpaa anføre, at jeg kjender et Valg, hvor de to Candidater stik, som de skulde, Tillidelse til at udtale sig efter deres Bogstavfølge, men efterat den Sidste i Bogstavrækken havde udkastet en Mængde personlige Beskyldninger imod den Første, nægtede Formanden denne at tage Ordet. Valget fandt derefter Sted; den Første faldt, og flere Valgere have udtalt for mig, at de troede, at der deri, at han blev udelukket fra at tage Ordet, laa en væsentlig Grund til Udsaldet af Valget. Jeg kjender ogsaa et andet Exempel, hvor Candidaterne vel et Par Gange havde faaet Tillidelse til at udtale sig, men da Formanden derefter erklærede, at de nu kun maatte tale hver een Gang til, benyttede den Anden, efterat den Første havde talt, den Leilighed, der var ham givet til at udtale sig, til at fremkomme med nærgaaende Beskyldninger, som det var umuligt for den Anden eller Noget af hans Stillere at faae Tillidelse

til at imødegaae. Ligeoverfor saadanne Erfaringer, og flere Medlemmer kunne vistnok fra deres egen Erfaring forsøge dem, troe vi, at en Bestemmelse som den foreslaaede kan være fuldkommen paa sin Plads.

Sylv. Jørgensen: Det er i Anledning af Endringsforslaget under Nr. 31, stillet til § 40, at jeg vilde sige et Par Ord. Det gaaer ud paa, at vedkommende Candidaters Stillere ere berettigede til at beskikke Tilsynsmænd ved de forskjellige Afstemningslister, og dermed skulde efter Ordførerens Mening undgaaes endel af de mange Anker, der tidligere have været førte. Det er nok muligt, men, hvis det tillige skulde have den Virkning, som han omtalte, at der paa de forskjellige Steder blev undgaaet Feil og Misgreb, saa troer jeg, at man tager feil. Min Hovedanke imod dette Forslag er, at man tager Ansvar bort fra dem, der paa det Offentliges Vegne ere satte til at føre Valglisten, og at dette Ansvar gaaer over paa uansvarlige Mænd. Jeg troer forøvrigt, at mange af Stillerne vilde være i en meget uheldig Stilling, idet de skulle paasee, at saadanne Uordner ikke finde Sted; det vil ikke sjældent være Tilfældet, at en Stiller ikke er saa meget godt hjemme i Valglovens Bestemmelser, og at det af den Grund vil falde ham meget vanskeligt at føre et saadant Tilsyn, og det vil ligeledes ikke være sjældent, at en Stiller vilde have meget vanskeligt ved i det paagjældende Dieblik at faae saa mange paalidelige Mænd ansatte paa de forskellige Steder, som det var nødvendigt, for at et saadant Tilsyn skulde have den allermindeste Betydning. Kort sagt, jeg troer, at istedetfor at Forslaget er stillet i den Hensigt at skaffe en Betyggelse, vil det virke til det absolut Modsatte. — Hvad Forslaget under Nr. 34 til § 42 og Forslaget under Nr. 35 til samme Paragraph angaaer, er jeg enig med den høitærede Minister, naar han udtalte, at disse Forslags Nytte ogsaa vilde være af en meget tvivlsom Betskaffenhed. Saaledes som det staaer i Forslaget, som det er